

KRONIKA OBCE HNĚVOTÍN

2005

WEBOVÁ KOPIE

**Sepsala
Jindřiška Flášarová**

ROK 2005

Do nového roku jsme vstupovali s nadějí, že už bude lépe, ale naděje nebývá splněna, a tak to bylo i letos.

Rok by se dal nazvat rokem katastrof nejen přírodních, ale také politických. Ještě začátkem roku doznívala hrůza z konce minulého roku – tsunami – a byl už znám počet obětí, který se vyšplhal na 230 000 lidí a zmizely i některé ostrůvky v moři. V celém světě se zdvihla vlna pomoci. Katastrofa se týkala i našich občanů. Než se sešel rok s rokem, už pro další události tato hrůza zapadla a zmínka na konci roku o tom, že mnoho lidí v této oblasti se dosud pomoci nedočkalo byla překvapující, snad i šokující. Kam se poděla všechna pomoc celého světa? Peníze posílané i od nás přes telefon byly nemalé.

Sotva se svět vzpamatoval z tsunami, pohrozilo v březnu zemětřesení v Japonsku a stále pokračovaly teroristické útoky. Jedním z nejhorších byl v červenci v Londýně, den po schválení tohoto města jako pořadatele OH v roce 2012. Bylo zde tisíce zraněných, 50 mrtvých. Byl to nejhorší útok na město od konce II. světové války. V menším se útok opakoval za 14 dní a byli tu nezvěstní i 2 Češi. Další Čech zmizel při teroristickém útoku v Egyptě, kde bylo 88 mrtvých a 200 zraněných. Terorismus neutichal, teroristé stále v činnosti pokračovali, máme se bát i my? V naší obci snad nebezpečí nehrozilo, ale kousek od nás je velké město Olomouc a kdo ví, co koho může napadnout.

Na květnových oslavách konce druhé světové války v Moskvě za přítomnosti významných světových představitelů, tentokrát nejen amerického prezidenta Bushe, ale i německého kancléře Schrödera, byl konec prezentován jako osvobození, nikoliv porážka Německa. Takto prezentovaný konec války se nelíbil našemu panu prezidentovi a varoval, aby se neslučovala pomsta porobených s hrůzami války. Tvrdě hájil názor, že je omyl směřovat konec války s osvobozením Československa a s následným šířením komunismu. Vždyť Rudá armáda bojovala za základní udržení existence své země, za německými vojáky zůstávala spálená země. S jeho názorem musel soudný člověk souhlasit. Celkově květnové oslavy už ztratily na svém významu.

Ani prázdninové měsíce nebyly klidné. Nejvíce je poznamenal hurikán KATRIN v USA, kde nejvíce postižený byl několikamilionový New Orleans – 60 % města bylo zatopeno a trvalo měsíce, než voda zmizela. Jako všude jinde při katastrofách i zde docházelo k rabování, proto bylo vyhlášeno stanné právo. Zdá se to, nebe opravdu se lidé stávají čím dál bezohlednější a surovější?

Při náboženském setkání v Iráku byl asi 1 000 lidí, hlavně žen a dětí, ušlapáno, nebo se utopilo v řece Tigris. Na to stačilo vypustit varování před terorismem a lidé se snažili utéct.

Jinde zase přšelo a přšelo, spíš lilo a lilo, k tomu foukal v Thajsku takový vítr, že musely být uzavřeny školy a obchody.

A hrůzám nebyl konec, v září v Pákistánu jedna z nejničivějších podob zemětřesení, kdy zahynuly desetitisíce lidí, zasažen byl také Afganistán a Indie. Tato hrůza se týkala milionů lidí, mrtvých bylo 40 000. I u nás se projevilo zemětřesení na Náchodsku, ale jen velmi slabě, nezpůsobilo větší škody. Horší bylo před 5 lety na Chebsku.

Nestačily přírodní katastrofy, v listopadu se rozhořel násilný boj proti vládě v Paříži. Způsobili ho imigranti z Afriky a Arabové – mládež se bouřila proti tomu, že nemohou sehnat zaměstnání. Po devíti dnech násilí i v dalších městech nejen Francie, posílená policie nakonec rebelii zvládla a nastoupily přísné odvetné sankce. Chybělo jednání s mladými, ale tento problém se dal očekávat, hlavní město Francie je přesycena přistěhovalci, kteří se ve velké části neuměli přizpůsobit novým podmínkám. Problém byl zatím zvládnut, multikultuře se nedaří, ale byly to jen odložené problémy. I v naší obci se zabydleli lidé jiného vychování, ale protože jich bylo málo, nebyly problémy, sžili se.

Na politické scéně u nás nebylo klidno. Aféra s panem Grossem s financováním přepychového bytu se táhla až pan premiér odstoupil, protože se mu nedařilo vysvětlit, kde na byt vzal. Jeho vysvětlování bylo ostudné a do dneška problém zůstal nevysvětlen. I podnikání jeho paní s majitelkou nevěstince mu nepomohlo. Byla to jedna z nejtrapnějších afér.

Na Grossovo místo nastoupil pan Paroubek, který vyměnil 4 ministry. Koncem roku musela odstoupit ministryně zdravotnictví a její místo bylo nabídnuto panu Dr. Rathovi. Začaly problémy, které vyústily k urážlivým poznámkám na adresu pana prezidenta. Kam se dostala politika u nás?

Jak málo lze spoléhat na žebříčky popularity poznal pan Gross. Býval na prvním místě v žebříčku, klesl náhle na konec a do konce roku vyletěl na přední místa jeho nástupce, pan Paroubek.

Velké problémy způsobil nepovolený CzechTek koncem července, proti kterému nastoupily naše policejní jednotky ve velké síle, a ještě koncem roku neutichly debaty nejen v tisku, ale i v poslanecké sněmovně, zda tak tvrdý zásah byl oprávněný. Druhou půli roku se vyhrocovaly problémy kolem zdravotnictví, které byly způsobeny zásahy ministra Ratha. Zdravotníci s ním byli velice nespokojeni a dávali to znát.

Ani závěr roku nebyl na naší politické scéně klidný. Byl poznamenán nechutnými přestřelkami mezi premiérem a prezidentem.

Zdálo by se, že celosvětové a republikové problémy neměly pro nás žádný význam, ale to bylo jen zdání. Každá taková situace se odrazila v myšlení občanů a v jejich jednání. Mnozí reagovali na pomoc zemím, kde se stala katastrofa, ale už se ozývaly hlasy, které zpochybňovaly, co se s vybranými penězi dělo. Není se co divit, občas se v tisku nebo v televizi či rozhlase objeví negativní zpráva o těchto penězích.

Protože jsme na Hané, tato kapitola bude uzavřena problémy zemědělců nejen v republice, ale i u nás. Již poněkolkáté se ozývali zemědělci, že za jejich výrobky se jim nabízely ceny, které nemohli akceptovat, protože nepokryly ani jejich náklady. Konkurence ze západu je dvakrát více dotovaná než oni a takte nelze pokračovat.

Snad další rok bude lepší.

WEBOVÁ KOPÍE

POČASÍ

LEDEN – z netypického loňského teplého prosince přešlo podobné počasí do ledna. První lednová dekáda se nedá nazvat zimní. Vítr, déšť, teplota nad nulou, někdy až 10 st. C, občas sluníčko. Noční mrazík vzácný. Jen na horách přibýlo konečně sněhu, ale u nás stále jen prší. 9. ledna byl překonán teplotní rekord, v Praze 13,8 st., u nás podobně. V průměru bylo v této dekádě o 8 st. tepleji. I druhá dekáda začíná podobně, takže lze počasí nazvat spíše jarním než zimním. Podle toho se chová i flóra, na keřích i stromech lze pozorovat nástup mízy. Konečně se začíná v druhé polovině ledna ochlazovat, noční mrazíky od -5 st. C stoupaly k 10 st. Přes den teploměr na 0, přšelo, foukal silný vítr, nevlídno. Koncem této dekády napadl u nás sněhový poprašek, snad 2 cm, přece jen aspoň zdání zimy. Ani na horách nebylo mnoho sněhu, lyžovalo se na umělém. Začátek třetí dekády se snažil přesvědčit, že má v zásobě sníh i led a hlavně mráz. Ochladilo se, sněhový poprašek držel, hory zavaleny sněhem. Bylo kluzko, přibýlo karambolů, ještě že každý pád občanů neskončil úrazem. Vyjíždět od nás do výše položených míst bylo pro řidiče riskantní, sníh a vichry tvořily sněhové jazyky, a tak byla ochromena doprava. U nás stále sněhu jako šafránu, jen větrů jsme si užili. Konec ledna popřál sníh i nám, nebylo ho tak mnoho jako jinde, ale konečně bylo bílo. O záplavy sněhu se sv. Petr postaral na horách. Směrem na Konice a Šternberk závěje, na horách až 4metrové, silný vítr situaci stále zhoršoval. Koncem ledna

posádky sypačů a sněžných pluhů sváděly nerovný boj s přírodou. Při silném vichru nemohli vyhrát.

ÚNOR – zima s prvními dny února zmírněna oteplením, ale jen malým, sníh držel, mrzlo, obloha zatažená, ale nepůsobila depresivně. Na severu tmavé mraky poslaly další nadílku sněhu horám. U nás jen posněhovalo, slunce málo, celkově byla první dekáda studená, první dny si zalaškovala, že bude lépe, ale mrazy zesílily, hlavně noční až -15 st. C. I přes den trochu mrzlo a bylo bílo i u nás na Hané. Na horách přes 2 m sněhu, co chybělo loňskému prosinci a letošnímu lednu, dohnal únor. Druhá dekáda přinesla sníh, ale také oteplení, námrazu, náledí, do sněhu u nás přšlo. 14. na svatého Valentýna zamrzne i kolo mlýna letos neplatilo. Přes den nad nulou, ale už další dny sníh, ochlazení a sněhová záplava zavalila nejen nás, ale celou střední Evropu. Ještě ve třetí dekádě sníh držel, velmi pomalu tál. Plnilo se pořekadlo „na svatého Petra /22./ nastolení mrznutí bude 40tidenní“. A zima pokračovala, na konci února nabrala sílu, i přes den mrazivo, silně foukalo, vítr zimu zesiloval.

BŘEZEN – rozhodně nebyl začátek cítit jarem, ale právě naopak, zima pokračovala stejná jako na konci února, místy klesla teplota pod -30 st. C. 40 let nebylo u nás na Hané tolik sněhu a také tak dlouho nedržel. Nejen nás, ale celou Evropu sevřel ledový krunýř a sníh padal i tam, kde ho neznali, v Řecku a Španělsku. V druhé půli první dekády další sněhové záplavy, které způsobily opět problémy s dopravou. Na konci dekády padal sníh s deštěm, ale další dny znovu zima. V době, kdy obvykle začínaly první jarní práce na polích a zahradách bylo všude kolem nás bílo. V druhé dekádě také sněžilo, ale občas už začalo tát. V druhé polovině měsíce se prudce oteplilo – 18. bylo 18 st. C, během dvou dní sníh mizel. Hrozily záplavy, ale ne u nás, byly zatopeny jen některé sklepy. První jarní

děšť přišel 17. a pomohl rychlému tání. Sotva zmizel sníh, objevily se první sněženky a aby nezmeškaly i bledule, také krokusy už byly vidět. Po prvním jarním dnu – 21. ve 13:31 hodin – pokračoval boj zimy s jarem. Tento den se ohlásil sluníčkem, noci zůstávaly stále mrazivé. U nás sníh roztál bez problémů, potůček Stouska nikoho a nic neohrozil. Ani deště koncem druhé dekády nebyly silné. Pořádně začalo pršet na Bílou sobotu – 26. – a hlavně už bylo trochu tepla, až 16 st. C. Letošní Velikonoce i konec března byly teplé.

DUBEN – začal suchým, větrným a poměrně teplým počasím, které přálo jarním pracím. Dny s teplotami mezi 9–18 st. C byly opravdu jarní. První i druhá dekáda bez nočních mrazíků a příroda doháněla, co ve studeném březnu zameškala. V půli dubna byly denní teploty až 20 st., i noci poměrně teplé. Jen moc málo vláhy, jako tomu byl v loňském roce z jara. Letos pomohlo pomalé tání velkého množství sněhu. Začátkem třetí dekády udeřily noční mrazíky a ty se podepsaly na ovocných stromech. Koncem měsíce se příroda dočkala už netrpělivě očekávaného zahradnického deště. Měsíc končil teplotami od 12 do 20 st. C, umoudřily se i mrazíky, takže v noci bylo poměrně teplo.

KVĚTEN – hned 2. květen nejteplejším dnem – vedro, v poledne 40 st. C na slunci, ve stínu u nás 20 st., Klementinum v Praze naměřilo 29,3 st. C – a zase rekord. Od poloviny dekády změna počasí, chladno, větrno, větry vanuly ze severu nebe severovýchodu. Také začalo pěkně pršet – u nás, na horách opět sníh, a nemálo. Koncem dekády první jarní bouřka, u nás bez deště, jinde v okolí prudké lijáky. Druhá dekáda plnila přísloví „studený máj, ve stodolách ráj“, ale našel by se i nějaký teplejší den. Posledních deset dní teplo, koncem až tropické dny, první takový byl 28. Ale člověk není s ničím spokojen, pořád má na co naříkat, v chladných dnech na zimu, v teplých na vedro. Ovšem vedra jsou pro starší lidi nebezpečná. 32 st. ve stínu na tuto dobu je opravdu hodně. Předposlední den

měsíce k večeru ochlazení a silná bouře, která přinesla na mnoha místech kroupy, u nás jen liják. Poslední den ochlazení až 15 st. a opět v noci bouře se silným deštěm, musel být vypnut i elektrický proud. Květen se rozloučil silným lijavcem.

ČERVEN – začátkem trochu tepleji než na konci května, ale nic moc, teploměr se pohyboval ve výšce 20 st. C a studené noci /5 st./ tyto poměrně málo teplé dny moc nevylepšily. Bouřky s lijákem a střídané mírnými deštičky připomínaly spíše jak mělo být v dubnu. To v máji nemá „pastejrovi oschnout hůl“, ne v červnu. Celkové změny počasí už byly více jak patrné. Na horách v tuto dobu místo deště sníh, který hned netál, jako jiná léta, pokud vůbec napadl. Koncem první dekády chladno, studené noci. Zima byla nejen lidem, ale i rostlinám a zvířatům. Chladno ublížilo okurkám i rajčatům. Ve druhé dekádě nebylo lépe, jen se střídalo vedro s chladem a mohli jsme být rádi, že se nám vyhnuly přívalové deště a kroupy, jak bylo na mnoha místech v republice. Ani ve třetí dekádě nebylo počasí, na které jsme byli zvyklí, ve druhé půli nastala tropická vedra. I červen byl měsícem s mimořádným počasím.

ČERVENEC – to snad ani nebyl letní měsíc. Chladno, studené noci, deště i dva dny za sebou po celou první dekádu. A to u nás na Hané bylo tepleji než třeba v Čechách, kde v Sokolově ráno naměřili -4,4 st. C. Celých deset dní extrémní počasí. Ozývali se starousedlíci, že tak studeno v tomto měsíci nepamatují. Často a hodně pršelo. Nejen v republice byly dešťové záplavy. Teprve druhá dekáda trochu teplejší, občas pršelo, bouřka – naší obci se opět zátopy a krupobití vyhnuly. Ani třetí dekáda se s počasím nedokázala vyrovnat, střídalo se vedro se zimou a doplatili na to také turisté, kteří se houfně z dovolených vraceli domů.

Ovoce a zelenina i úroda na polích byla nestálostí počasí poznamenána, například ovoce hnilo na stromech. Ve čtvrtek, 28. se objevila zpráva o mimořádně teplém dni, u nás bylo 36 st. C a hned rozhlas i televize upozorňovaly na nebezpečí pro děti a starší lidi. Omdlívání u řek, rybníků či na koupalištích nebylo nijak vzácné. Od meteorologů přicházely zprávy, že se k nám blíží tropické počasí, ve dne vedro, v noci zima. Poslední dny července předpovědi plně odpovídaly. Poslední den změnil počasí, náhle se ochladilo, pršelo, bylo větrno, špatně se dýchalo bylo dusno. I červenec neodpovídal počasí, na které jsme byli zvyklí.

SRPEN – první 3 dny letní a zase zvrát, pršelo a pršelo. Zdálo se, že deště už bylo příliš, ale příroda byla jiného názoru. V lesích dost sucho, ani houby nerostly, půda nedostala dostatečnou zásobu spodní vody. Zapršelo, vysvitlo slunce, půda oschla a do spodních vod dešť nedosáhl. Celkově byla první dekáda studená, dá se mluvit o teplotních kotrmelcích, buď vedro nebo zima. 8. dokonce sněžilo v Krkonoších. Ani druhá dekáda nepřinesla zlepšení, teploty nic moc, často polojasno, dešť u nás minimální, jinde velký, u nás sucho až půda praskala. Proti dřívějším letům měla jižní Morava více dešťových srážek než Haná. U nás probíhaly žně, jinde v republice pro mokro nebylo možno začít. V polovině měsíce pořádně zapršelo, ale slunce stačilo vodu vysušit. Koncem dekády trochu tepla.

*Strana 10 ve svázané kopii Kroniky 2005,
která je uložena na obecním úřadě, chybí.
Schází tak kompletní zápis počasí za září a říjen.*

WEBOVÁ KOPIE

...barevným listím i pěknými dny, které sváděly k turistice. Příprava hrobů k Dušičkám byla v neuvěřitelně teplém počasí. Skoro se nechtělo věřit, že se blíží zima. I vytápění domů bylo menší, protože slunečné dny pomáhaly vyhřívat. Letošní říjen se stal nejteplejším měsícem za poslední léta, ale také s nejmenší vláhou.

LISTOPAD – začal mrazíkem po ránu, ale pak zase pokračoval pěkný podzim s ranními mlhami a odpoledním sluncem. Až začátek druhé dekády byl chladnější, na Martina poměrně teplo, po sněhu ani památky. Místo deště mlhy, občas mrholí. V polovině měsíce první snížek, ale než vločka dopadla na zem, proměnila se ve vodu. Zima nabírala na síle, vrcholky kopců už byly bílé. Třetí dekáda začala mrazíky, sem tam posněžovalo, bylo mrazivo i přes den. Větry se zatím držely v pozadí, jako hurikány řádily v jiných světadílech. Sněhová pokrývka byla minimální. Až koncem měsíce napadlo trochu více sněhu a už tu byl problém. Jen silnice z Olomouce do Lutína byla posolená, jinde se u nás motoristé ještě večer brodili sněhem, ani chodci na tom nebyli lépe, mnoho chodníků neuklizených. Ani v tomto měsíci se příroda nedočkala pořádného deště.

PROSINEC – začal jako pravý zimní měsíc. Podmínky mu připravil konec listopadu a sníh komplikoval práce na splaškové kanalizaci. Tyto dny opět byly rekordy a mrazivé, takže sněhová pokrývka se držela. V noci až -8 st. C, i přes den mráz, až koncem dekády nad nulou. Po týdnu sníh zmizel, buď přšelo nebo bylo zataženo, občas se usmálo slunce. Prosincový západ slunce na sebe nenechá dlouho čekat, začaly krátké dny. Byl prosinec se vším všudy, s deprimujícím počasím a dlouhými nocemi. V druhé dekádě přituhlo, často foukalo a 16. odpoledne se zvedla vichřice a trvala až do pozdní noci. Člověk by psa nevyhnal, a přesto se v tento čas pořádala vánoční akademie a mnohé starší lidi od návštěvy k lítosti dětí odvrátila. A to ještě u nás nebylo tak zle jako v jiných místech

republiky a Evropy, kdy víchř dosáhl síly 114 km za hodinu. V republice přišli o život 2 lidé. Vloni víchřice v obci kácela stromy, letos odolaly. Vánoce byly na blátě, nepomohlo, že ani na Martina nebyl sníh, přísloví neplatila. Druhý vánoční svátek začal trochu padat sníh a pak se s ním „roztrhl pytel“ a padal a padal. Na Silvestra tu bylo jako na horách, všude kopce odhrnutého sněhu. Protahování měl na starosti pan Studený a měl tentokrát opravdu co dělat. Kdy bylo tolik sněhu poslední den v roce? Na hřbitově si lidé vyšlapávali cestičky, mnozí si rozmysleli jet na hory lyžovat, protože pro sněhovou kalamitu byl problém dostat se do hotelu či na chatu. Silničáři na takovou záplavu nestačili, nestíhali uklízet. Konec prosince mimořádný, u nás 35 cm, na horách 200 cm sněhu.

Podle meteorologů se středomoravské klima od roku 1998 opět postupně ochlazuje. Letos v únoru padly letité sněhové rekordy na horách. Prý jsme na začátku řetězce zim, bohatých na sníh a studených či tropických letních dní. „Tento způsob léta se mi zdá poněkud nešťastným“ známá věta známého filmu sedí na letošní prázdniny jako ulitá. Pokud nepršelo, nefučel silný vítr bylo nesnesitelné horko a jeden teplotní rekord překonával druhý. Extrémů přibývalo. Lijáky byly vydatnější, teploty vyšší, zvraty počasí náhlejší. Posouvaly se i jednotlivá roční období, podzim, zima, jaro i léto začínaly jinak, než jsme byli my a tuzemská flóra a fauna zvyklí. Rok za rokem se potvrzovalo, že k nějaké změně vskutku docházelo a jak se s ní vyrovnáme, bude záležet na nás. Budeme jen naříkat nebo začneme s přírodou spolupracovat, a ne jí stále jen ubližovat.

OBECNÍ ÚŘAD

V zastupitelstvu nedošlo ke změně, ale loni na listopadovém veřejném zasedání byla provedena výměna místostarostky. Po paní Marešové tuto funkci nyní zastávala paní Mrkusová k plné spokojenosti pana starosty.

Koncem roku požádal správce budovy pan Jaroslav Sleha o uvolnění a na jeho místo nastoupil pan Petr Mrkus. Ten hned o silvestrovské noci hasil požár na střeše hlavní budovy Kulturního domu. Ještě, že byl oheň včas spatřen, tak nedošlo k velkým problémům a hasiči z Olomouce oheň brzy zdolali.

Během roku bylo 7 veřejných zasedání a stalo se už pravidlem, že na nich bývá kolem 20 občanů. Všemi těmito zasedáními se jako stříbrná nit proplétaly dotazy kolem splaškové kanalizace a přesto, že problémů bylo nemálo, ke konci roku byla kvóta splněna. Tam, kde pracovali dělníci ze Stavodu z Lutína, problémy narůstaly a nebylo jim konce. Mnozí občané, kteří si nepřáli, aby se na výstavbě Stavod podílel, a dokonce jako první, se dávali slyšet, že to věděli... Nejhorší situace byla u pošty, ale ozývali se nespokojenci z řadovek, Lutínské a jinde.

Přípojky k domům si bude občan financovat sám, a ne všichni by byli ochotni se připojit, a to nejen z důvodů finančních, ale u někoho přípojka prochází celým domem a bylo by nutno kopat i v chodbách. Ani cena by nebyla malá, ale když se spočítá cena za odvoz přeřadové žumpy, tak by přece jen byl výhodnější se připojit na splaškovou kanalizaci. Podle propočtů asi za 5 let by se peníze dané do přípojky vyplatily.

24. dubna byla schůzka občanů s dodavateli stavby splaškové kanalizace a bylo, bohužel, jen 15 občanů. Vzhledem k věčným dotazům na veřejných zasedáních se počítalo s mnohem větší účastí hlavně proto, že v pozvánce byla přislíbena účast firmy, která provádí technický dozor, byl uveden i zástupce

investora. Kolem kanalizace byly stále nějaké problémy, které musela obec řešit, proto malá návštěvnost překvapila. Přes všechna úskalí koncem roku byl plán splněn a čeká se na dokončení v dalším roce. Nebyla jediná veřejná schůze, kde by se kanalizace neprojednávala.

Obecní úřad pronajímá hospodu v Kulturním domě. POPOREST od 1. července letošního roku skončil, od května byl podnik uzavřen z hygienických důvodů a na úpravy podle podmínek Evropské unie nebyly peníze. Smlouvu na nájem získal pan Pavel Mikšík z Křelova. Nájemce bude platit 50 000 Kč za rok a do opravy hned vložil 40 000 Kč. Bylo tu zlepšeno sociální zařízení, upraveny podlahy a nově vymalováno. Otevřena byla opět 16. srpna pod názvem „Restaurace Obecní dům“ a znovu se začala vařit. Při hašení požáru na Silvestra byla malba trochu poškozena a podlahy se musely vysoušet. Na jednom veřejném zasedání kolem pronájmu hospody vznikl spor s panem starostou a zastupiteli, kteří tvrdili, že většina e pronájmu nic neví. Debatu otevřel dotaz občana, že byl zájem i u jiného pána a byl dřívější, a přesto smlouvu nedostal. Vysvětlení pana starosty bylo jednoduché, ten dřívější chtěl smlouvu na 5 let a obec pronajímala jen na jeden rok. Ale jak bylo možné, že většina ze zastupitelstva o nájmu nic nevěděla? Nájemce vybírali jen 3 zastupitelé. Je otázkou, proč se tyto problémy řešily na veřejné schůzi. Faktem zůstává, že provoz běží ke spokojenosti občanů. Pan Mikšík pořádá každý pátek nějakou menší akci, aby přilákal co nejvíce lidí.

Protože náš OÚ má pracovníky z Úřadu práce – platí je oni – zeleň v naší obci je pravidelně ošetřována. Za náš malý park v centru obce se rozhodně nemusíme stydět, jeho úprava před několika lety se vyplatila a ti, kteří chodili naříkat, že se u nás ničí zeleň, dnes museli uznat, že kácení bylo potřebné. Lavička v tomto parčíku musela být upevněna řetězem, aby nebyla zcizena.

V letošním roce končí skládka domovního odpadu kousek od naší obce a odpad se bude odvážet de Mrskles. Původní poplatek se bude zvedat. Pro zahrádkáře a lehký odpad byla Na skále budována malá skládka.

Pronájem sálu pro autobusy se vzorkovými zájezdy byl častější než minulý rok, příjem pro pokladnu obce větší. Bylo k neuvěření, že se stále našlo dost lidí, kteří si předražené výrobky kupovali. I od nás občas někde jede na takový „výlet“, ale s nakupováním už je to slabší. Na pronájmu Kulturního domu letos dostal OÚ 51 000 Kč, což bylo o 27,75 % více, než se plánovalo.

Po nahlédnutí do zprávy o hospodaření obce Hněvotína za rok 2005 příjmy byly splněny na 109,10 % a výdaje jsou na 88,80 %. Zpráva o hospodaření v příloze kroniky.

V rámci programu CELODYN – proplácel a zajišťoval možnost návštěvy cizích zemí, kde se prováděly projekty Evropské unie ve vztahu k řemeslům – 5., 6. a 7. května region Haná /zvětšený Mikroregion Kosířsko/ vyslal našeho starostu a 2 zaměstnance Obecního úřadu Náměště na Hané na exkurzi do Polska do okolí Lodže. Zde získávali zkušenosti ve zcela jiných podmínkách. Pak 19., 20. a 21. května došlo k reciproční výměně a přijela návštěva z Polska. Měli jsme se čím pochlubit, např. oprava sakrálních památek, kulturní kalendář, Hanácký cestovatel apod. Bydleli u nás na ubytovně, která dříve patřila družstvu, ale po sametové revoluci byla prodána.

Obecní úřad řešil i problémy kolem ničení dopravních značek a patníků kolem silnic. Na pachatele bylo podáno trestní oznámení.

Za splátky dluhu od FC Hněvotín se koupilo dalších 29 sklolaminátových kontejnerů na tříděný odpad a zmizely skoro úplně poházené plasty u kontejnerů.

Koncem prázdnin se podařilo uvést do provozu vodárnu na hřišti, kde byly provedeny opravy a úpravy okolí.

Stále se prodávaly pozemky na stavbu rodinných domů, hodně se už nakupovalo u soukromníků. Volné parcely na OÚ už nebyly na výběr.

Napouštění bazénů bylo i letos problémem. Bazénů přibývalo a když se majitelé nedomluvili na napouštění a plní bazén více najednou, chybí voda na

normální provoz. Nabídku pana starosty z loňského roku, aby byl stanoven pořadník, málokdo akceptoval. Chyběla ohleduplnost.

Pod správou OÚ byla i knihovna, kde se zvýšily poplatky na 50 Kč pro dospělého a 30 Kč pro děti. Otevírací doba vždy v úterý od 16:00 de 19:30 hodin zůstala. Stále, již léta, knihy půjčuje paní Jarmila Dostálová, ředitelka Mateřské školky.

Starosti občanů o vrácení silnic a chodníků do původního stavu po vybudování splaškové kanalizace byly zbytečné. Existuje fotodokumentace, jak vypadaly chodníky a silnice původně a podle ní se vše bude upravovat.

První sníh ukázal, že chyběla smlouva s družstvem o úklid sněhu, což bylo honem napraveno. O chodníky se má každý starat sám, ale co když byl dům opuštěný nebo jsou tam staří lidé? Najde se pracovník na úklid chodníků, nebude pracovat zdarma. De konce roku se nikde nepřihlásil. Tato situace trvá už léta, nyní zastupitelstvo chce sníh na chodnících řešit. Otázkou bude, zda se to podaří.

Na Obecním úřadě se shromažďovaly výstřižky z novin, kde se psalo o naší obci. A tak, jak bývá u novinářů zvykem /bohužel/, mnohé zprávy byly buď zveličené nebo popletené – příkladem by mohla být špatná jména jak pana starosty, tak Ing. Zajíce z Wanzlu. V září informoval Český rozhlas Olomouc o vrácení peněz na dotaci na „T1 19 Hněvotín, Pod skalou“. Informace byla opožděná a ne celá, totéž bylo možno se dočíst v MF Dnes už 16. května, kde bylo naším občanem uvedeno, že kvůli poruše rozpočtové kázně musela obec vrátit jeden a půl milionu korun této dotace. A mimo to zaplatit stejně vysoké penále. Bylo to pochybení bývalé starostky paní Mifkové, která se omlouvala na veřejném zasedání tím, že každý je omylný a peníze byly využity k účelu, na který byly půjčeny. O co vlastně šlo? V roce 2001 požádala paní Mifková o dotaci na infrastrukturu lokality Pod skalou. Na jeden rodinný domek činila dotace 80 000 Kč a stavělo se jich 19. V žádosti o dotaci byl požadován termín ukončení září 2002, ale v rozhodnutí byl termín změněn na září 2001 a termín závěrečného

hodnocení na duben 2002. Tyto údaje byly právě tím, co se přehlédlo. Olomoucký finanční úřad odhalil chybu náhodou, protože kontroluje jen jednu pětinu dotací za státního fondu. Starosta pan Jurtík na ministerstvu vysvětlil, že peníze přišly tam, kam byly určeny a požádal za prominutí, přesto, že raději byl dluh vyrovnán, aby obec mohla žádat o dotaci na dokončení splaškové kanalizace. Ministerstvo vyhovělo a peníze byly vráceny jen se ztrátou asi 40 000 Kč.

V rámci poznávání obcí v kraji se Český rozhlas Olomouc obrátil i na náš Obecní úřad. 19. září pan starosta, ředitel školy i ředitelka školky, ředitel z Wanzlu a kronikářka obce odpovídali na dotazy reportérů. Za 10 dní, 29. září v ranním bloku od 6 hodin ráno se jejich hlasy ozvaly z rádia.

V letošním roce pro informace občanů vyšel Obecní zpravodaj dvakrát, v březnu a prosinci. Různé vyhlášky a upozornění byly ve skříňce OÚ a na tabuli v hale Kulturního domu, ale tam pro informace málokdo zašel. Pětkrát týdně odpoledne hlásí zprávy obecní rozhlas, nebyl vždy všude dobře slyšet a na webové stránky ještě nebyli občané zařízení, počítač zatím není v každé rodině. A tak by Zpravodaj mohl vycházet častěji, snad nejlépe čtvrtletně.

V příloze „Zpráva o hospodaření obce Hněvotín za rok 2005“.

Na závěr této kapitoly přehled veřejných zasedání:

datum	účast	zastupitelé oml.	zastupitelé účast
8. 3.	16	Filip, Skácel, Piterková	Jurtík, Mrkusová, Marešová, Mířková, Dvořák, Šulc
22. 3.	17	Filip, Marešová, Mířková	Jurtík, Mrkusová, Piterková, Dvořák, Skácel, Šulc
24. 5.	18	Piterková	Jurtík, Mrkusová, Marešová, Šulc, Mířková, Dvořák, Skácel, Filip
14. 6.	19	Marešová	Jurtík, Mrkusová, Piterková, Šulc, Mířková, Dvořák, Skácel, Filip
27. 9.	20	Marešová, Filip, Piterková	Jurtík, Mrkusová, Mířková, Šulc, Skácel, Dvořák
22. 11.	21	Marešová, Filip	Jurtík, Mrkusová, Mířková, Šulc, Skácel, Dvořák, Piterková
22. 12.	22	Piterková	Jurtík, Mrkusová, Marešová, Šulc, Mířková, Dvořák, Skácel, Filip

OBYVATELSTVO

Podle statistického přehledu se k nám v tomto roce přistěhovalo 60 lidí, odstěhovalo 31. Narodil se 10 dětí a zemřelo 7 lidí. Takže nám přibylo 33 nových občanů a dnešní počet tedy je 1 276 lidí. Pro srovnání – v roce 1995 byl počet obyvatel 1 093, za 10 let nás je o 183 více. Ještě v roce 1995 byl pokles obyvatel, který se od dalšího roku změnil na přírůstky. Jsme obec blízko velkého města s dobrým a častým autobusovým spojením, tak u nás rostou nové domky stále rychlejším tempem.

Přehled:

měsíc	přistěh.	naroz.	odstěh.	úmrtí	celkem	stav
leden	10	1	-1	-1	9	1 252
únor	9	0	-3	-1	5	1 257
březen	2	1	-6	0	-2	1 255
duben	1	0	-1	-2	-2	1 253
květen	4	0	-5	0	-1	1 252
červen	5	1	-6	-1	-1	1 251
červenec	5	0	-1	-1	3	1 254
srpen	4	1	-1	-1	3	1 257
září	8	1	-2	0	7	1 264
říjen	6	4	-2	0	8	1 272
listopad	2	0	-3	0	-1	1 271
prosinec	4	1	0	0	5	1 276

I u nás se rodí děti jako nemanželské, ale přece jen tato nová móda u nás nedosáhla takové obliby jako ve světě či v naší republice. V České republice bylo loni 30 % porodů nemanželských dětí, naše ženy dávaly přednost přece jen manželství. V současné době v Evropě, a tedy i v naší republice, začalo být moderní a normální „žít na hromádce“ nebo „na psí knížku“, jak se dříve říkalo a byla to veliká hanba, dnes se za to nikdo nestydí. Do manželství vstupovaly i u nás už mnohé mladé páry později, než bylo dříve zvykem, i maminky byly starší, dávala se přednost budování kariéry, cestování a sbírání zkušeností.

Dříve se rodiče dětí daleko více řídili zkušenostmi a při hledání jména pro dítě tradicemi. Dítě dostávalo jméno buď podle toho, kdo měl v den jeho narození svátek, ale častěji podle někoho z rodiny. Právě to mělo symbolizovat dobré vztahy v rodině. Sametová revoluce v roce 1989 ovlivnila i výběr jmen a to zásadně. Předtím se mohla zapsat jen jména z kalendáře, dnes se podléhalo vlivu showbyznysu a děti se pojmenovávaly podle jmen známých lidí. Jména dětí, narozených letos: Aneta, Barbora, Cyril, Johana, Marek, Marie, Michaela, Lucie, Radim, Michaela. Zcela jsme se vyhnuli nejčastěji používaným jménům v republice, a to u chlapců Jan, Jakub, Tomáš a u dívek Tereza, Anežka, Adéla. Ze jmen občanů Hněvotína nejčastější jména – Jiří 42, Jan 35, Petr 32, František a Pavel 26 a Josef 25. Ženy Marie 42, Jana 37, Anna 18, Eva 16 a Jitka s Alenou 15.

V republice bylo na 100 sňatků 10 rozvodů, u nás letos 5 sňatků bez rozvodů. Průměrný věk obyvatel Hněvotína nedosahoval 38 let a mužů u nás bylo více než žen. Děti do 18 let bylo 264, dospělých do 60 let 844 a starších 268. Nejstarší občané Hněvotína byli 3 a dosáhli 92 let.

ŠKOLSTVÍ

V naší obci je Mateřská škola pod vedením paní Jarmily Dostálové a Základní škola s dvěma budovami, kde letos došlo ke změně. Závěrem školního roku odešla do důchodu paní ředitelka Mgr. Alena Večeřová. Výběrovou komisí byl ustaven nový ředitel školy a byl to dřívější zástupce pan Mgr. Jiří Toman. Jeho zástupkyní se stala učitelka této školy paní Mgr. Vlasta Nováková. Bylo zajímavé, že vyhlášený konkurs na naši školu se nesetkal s velkým zájmem. Přihlásil se jen pan Toman a zdejší paní učitelka matematiky Mgr. Heda Kratochvílová.

Začátek ve své funkci neměl pan ředitel optimální, zpozdila se oprava kuchyně dle požadavků Evropské unie. S opravou se nezačalo hned na počátku prázdnin, ale až ve druhé polovině, pak stačilo pár menších problémů a vařit se začalo až 5. září v pondělí, a to nestačili kuchyni ani zkolaudovat. Do mateřské školy se vozilo jídlo z Těšetic a v této době paní školnici ubyla práce s dovozem svačin a obědů, z Těšetic přijeli až do školky. Úprava kuchyňských prostor byla nutná, aby podmínky na vaření a vydávání jídla odpovídaly směrnicím. Zde se vaří jídlo pro asi 150 dětí a 50 důchodců. Ti si pro obědy buď chodí, nebo jim je dovážela paní Hejtmanová a Ženožičková. Jídlo bylo přiváženo nejen de Domu pečovatelské služby, ale také důchodcům v obci. Velmi pomohla firma Wanzl,

kteřá do kuchyně věnovala tolik potřebné police na nádobí a do skladu. Podle reakcí strážníků se v naší kuchyni vaří dobře.

Kuchyně patří pod vedení školy, vaří tu 3 kuchařky, vedoucí a 2 pomocné. Před krátkou dobou odešla do důchodu mnohaletá vedoucí kuchyně paní Alena Peterová a její místo na velmi krátkou dobu zaujala paní Liolasová, která odešla do Olomouce do větší kuchyně a bez dojíždění. Nyní se o kuchyni stará paní Jarmila Schullová.

I naší školy se týká úbytek dětí, a protože OÚ už neměl tolik financí, aby mohl stále více dotovat úbytek dětí a doplácet, od září byly sloučeny třídy 2. a 3. do jedné. Ze strachu, jak se v takové třídě děti budou učit, někteří rodiče své dítě odhlásili. Není v takové třídě snadná výuka, ale paní učitelka Novotná si zvykla a s dětmi učivo zvládá. Z historie je známo, že děti z málotřídních škol byly samostatnější.

Závěrem letošního školního roku s paní ředitelkou odešly do důchodu také paní učitelka Jana Šubová – TV a přírodopis –, učila zde 38 let, dále paní Jana Mádlová – VV, rodinná výchova –, učila zde 39 let a paní ředitelka obor Mat., zeměpis učila na škole 34 let. Na školu byly přijaty paní Mgr. Dana Klusáková, obor PŘ, TV, a Mgr. Jana Minarovičová, obor Mat., zeměpis, tato bude za rok odcházet, protože se vrátí z mateřské dovolené paní Iveta Šutová.

Každoročně pořádá škola několik akcí, z nichž nejnavštěvovanější bývá Drakiáda, maškarní merenda a v poslední době Rej čarodějnic. V letošním roce byla Drakiáda velmi úspěšná, byli tu pan starosta s paní i místostarostka, kteří udělovali dětem malé odměny, na ty přispěl i Svaz žen bonbony a lízátky. Ještě den předtím pršelo, vlastně lilo jako z konve, ale nakonec se odpoledne počasí na děti usmálo. Draků byl veliký výběr – 35 – jeden hezčí než druhý. Díky dobrému větru byly závody draků vydařené a špekáček zachutnal. Kdo nezávodil a dostal na něj chuť mohl si pochoutku za 20 Kč koupit. Náhle se ochladilo a zanedlouho bylo hřiště prázdné.

Rej čarodějnic byl i letos pěkný, ale zájem byl menší než v loňském roce, a to byla škoda. Průvod přes celou vesnici ke škole byl provázen hudbou obecního rozhlasu a na zahradě školy byly vyhodnoceny při různých závodech čarodějnice i čarodějové. Také tu čekaly na ně špekáčky, při kterých se už plánovalo, jaké oblečení by bylo nejlepší pro příští rok, aby s ním vyhráli. Paní učitelky z I. stupně se s dětmi předháněly, kdo je lépe vymóděný, a nejen oblečením to vyhrála paní učitelka Filkászová, která pustila uzdu fantazii a její slovní doprovod se setkával s potleskem dětí i dospělých. Ani v přestávkách mezi jednotlivými závody neměly děti čas na nějaké lumpárny, protože paní ředitelka s nimi tančila čarodějné tanečky, a to všem moc líbilo.

Aby to nevypadalo, že škola pořádá jen různé atrakce, dokladem toho, že se v naší škole učilo a vypadalo to, že dobře, protože žáci devátých tříd zkoušky na vybrané školy udělali a většinou se dostali tam, kam chtěli. Škola se zúčastňovala mnoha učebních, výchovných a tělovýchovných akcí. Reprezentace školy byla podrobně vedena v kronice školy. V ní se dočteme, že naši žáci rozhodně nepatřili mezi takzvané „outsajdry“, ale zaujímali často přední místa.

Náklady na hlavní činnost školy byly dost vysoké: 8 257 199,50 Kč, výnosy 8 279 202,98 Kč a hospodářský výsledek byl 22 003,48 Kč. Na vedlejší činnost činily náklady 308 319,71 Kč, výnosy 315 711,50 Kč, hospodářský výsledek 7 391,79 Kč.

Tyto náklady neplatila obec, ale stát a byly to platy pracovníků. Všechno ostatní provoz hradí obec a bylo to letos 2 089 217,-Kč.

FIRMY, OBCHOD, SLUŽBY

Družstvo vlastníků – je naše zemědělské družstvo. Po zkušenostech s vymrzáním už byly letos všechny plodiny pojištěny. Z pěstování vypadl mák, víceleté pícniny a cukrovka – jejich pěstování bylo omezeno.

V květnu měli škodu v Topolanech. Jejich stodolu zapálili žáci naší školy, když si hráli se sirkami. Škoda na slámě asi 400 000 Kč, stodola 962 000 Kč. Právě v takových vypjatých chvílích je pojištění záchranou a družstvo pojištěno bylo.

WANZL – slibovaná možnost dalších pracovních míst se letos začala plnit. V dubnu byla zahájena výstavba galvanovny a rozšíření výrobních ploch o 7 000 m². Tato výstavba byla podmíněna splaškovou kanalizací, a protože se začala budovat, stavěla i firma Wanzl. Její provoz nebyl plánován na letošní rok, ale příští a bude tu potom během 3 let možnost zaměstnání pro asi 100 lidí. A tím bude dokončena kompletní výroba.

Co se tu vlastně všechno vyrábí? Nákupní košíky nejen drátěné, ale i umělohmotné s barevným košem, dále transportní vozíky vhodné třeba do OBI, různé patrové pojízdné koše např. do květinářství. Ani stavební materiál nebyl opominut. Byly také upraveny košíky pro nákup s dětmi, nechybí malé drátěné nebo umělohmotné košíčky, vozíky ke stahování těchto košíků a také nákupní vozíky pro vozíčkáře. Velký výběr pro vybavení obchodů je vystaven v hale podniku – minikanceláře, pulty pro placení a jiné. Z malého podniku, který se tu objevil před 14 lety vznikl podnik celoevropského významu a naše obec je tak známa na mnoha místech Evropy. Rozhodnutí firmy a stavbě jejich dalšího

podniku v naší obci a to, že jim Obecní úřad vycházel vstříc, bylo pro ně i pro naši obec velmi dobré.

Podnik má v současné době asi 130 zaměstnanců, z toho 20 % z obce. Při přibírání se vždy přihlíží přednostně na naše zájemce. Mladí od nás, kteří v poslední době ukončili vysokou školu – Ing. – zde našli zaměstnání a na další se čeká, až ukončí školu, v dnešní době velice vstřícné.

Letos se nekonaly pivní slavnosti, které bývaly v létě, jak se podnik rozrůstá, už tyto akce ztratily svůj význam. Zato byl letos poprvé Den otevřených dveří a setkal se u občanů s velkým zájmem.

V podniku se pracuje na dvě směny a průměrný plat zdejších pracovníků byl vyšší, než průměrný plat v Olomouci či naší republice. Průměr platů byl počítán v podniku bez vedoucích pracovníků, o to byl tento průměr cennější. Dále jsou tu platové výhody – po roce zaměstnání 13tý a 14tý plat /polovina/ – v červnu na dovolenou a v prosinci na Vánoce. Dále je to penzijní připojištění, příspěvek na obědy a po určité věrnostní době týden dovolené navíc. Je pamatováno na jubilea a odchod do důchodu. Po odchodu původní předsedkyně odborů, převzala její funkci paní Krupášová a vycházejí si vzájemně vstříc.

Přehled průměru platů za 6 let ve firmě WANZL:

rok	WANZL	ČR	Olomouc
2000	15 455	13 614	12 042
2001	16 378	14 793	13 150
2002	17 932	15 866	14 029
2003	17 956	16 917	14 947
2004	19 969	18 035	15 828
2005	20 001	18 421	16 210

FAMO a další menší podniky nebo živnostníci /taxi služba, odvoz nákladů, oprava kožesin, prodej příslušenství pro auta, Kalorie, instalatéri, klempíři apod./ neměli větších změn.

APETIT – v květnu přední tuzemský výrobce plněných baget zahájil zkušební provoz nového závodu vedle Wanzlu. Dosud působil v provozech po zemědělském družstvu a ty mu neumožňovaly další rozvoj. Také nesplňovaly podmínky EU, což už nový závod plní. V těchto podmínkách bylo stanoveno /jako příklad/, že výroba se provádí při 14 až 15 st. C. Pracovnice se musí po příchodu převléci do speciálního ohřívaného oblečení. Strach, že bude velká nemocnost byl zbytečný, předpovědi se nesplnily.

Obchody v obci s potravinami i drogistickým zbožím zůstaly stejné. Nebylo bez zajímavosti, že dvě Večerky vedle sebe a mezi nimi Smíšené zboží na křižovatce byly stále úspěšné.

ORGANIZACE

Nevznikla žádná nová, stále tu působily Český červený kříž, Myslivecké sdružení, hasiči a Svaz žen. Svaz chovatelů dalo by se říct, že přetrvává, sám už výstavy nepořádá, ale zúčastňoval se v jiných obcích. Organizace se jako jiná léta věnovaly pořádání plesů, zábav a práci s dětmi. Nejvíce činnosti jako každoročně vykazoval fotbalový klub, který se také věnoval úpravě svého hřiště a vybudování nových sedadel přispělo k pěknému vzhledu. Mimo fotbal náš se tu pořádaly i některé akce z Olomouce, na tenis sem jezdili hráči z Olomouce i okolí, protože ve srovnání s městským kurtem byl ten náš levnější – 40 Kč za hodinu. Pod jejich klubem hráli i naši volejbalisté, o jejichž činnosti byla zmínka v minulém roce a podrobně, tak jako o fotbalu lze se dočíst v jejich kronice.

Hasiči se dočkali opravy střechy hasičského domu a zkulturnění interiéru. Jejich pravidelnou akci Kácení máje letos počasí nepokazilo. Náš máj se staví vždy poslední sobotu v dubnu a kácí poslední sobotu v květnu. Aby vydržel, musel se nejenom hlídat před shozením, ale hlavně dobře upevnit. Jáma na upevnění asi dvacetimetrového smrku musí být hluboká dva metry. Letošní máj byl velmi pěkně nazdobený. Kácení máje je u nás jediná akce poplatná dřívějším zvykům. Naši hasiči chtějí být počítáni mezi fungující dobrovolné hasiče, a to stálo mnoho práce – bylo nutno upravit či opravit hasicích náradí, provést velkou údržbu jejich auta.

Malou změnu ve své akci měl Svaz žen, který do setkání žen, tzv. „Babince“, zařadil výstavku keramiky z Dětského centra s možností koupě.

Stromečky, zvonečky nebe andělíčky si přítomné členky rády koupily, byla to podpora centra v Topolanech. Další den si výstavku prohlédly děti ze Základní školy a byly překvapeny, co děti z Centra uměly. Protože ubývá dětí ve škole, ubývá i dětí, které se zúčastňovaly závodů, pořádaných Svazem žen.

Členové mysliveckého sdružení pomáhaly obci s úklidem příkopů, kdy podobně jako v dřívějších letech, dobrovolně věnovali úklidu sobotní půlden.

Mezi každoroční akce Českého červeného kříže patřilo také pečení koláčků na listopadové setkání důchodců, ples i zájezd pro děti s rodiči a podzimní diskotéka pro děti.

KALEIDOSKOP

- Náš kostel, péčí pana faráře opravován, stává se chloubou obce. Do oprav bylo vloženo už 690 000 Kč – byly to příspěvky státních institucí a obce a také sbírky v obci povolené jednou ročně. Mimo to při mši v kostele jednou měsíčně. Dary věnovalo ministerstvo kultury i krajský úřad. Ing. Eduard Krumpolc, náš pan farář, nechal zrestaurovat obraz Jana Evangelisty na bočním oltáři, mramorovou mřížku u oltáře, kamenné ostění vstupního portálu sakristie, ostění obou dveří i umělé mramory na 2 bočních oltářích na jižní straně kostela. Na všech pěti oltářích bylo provedeno osazení větraných soklů z umělého mramoru, aby netrpěly vlhkostí. 6. listopadu pořádala zdejší farnost římskokatolická „Slavnostní hodový koncert duchovní hudby“ v kostele u příležitosti patrocinia /svátku patrona svatého

Leonarda/ kostela v 16 hodin. Účinkoval Chorus Marianus Tršice, což byl chrámový pěvecký sbor z Tršic. Dobrovolné vstupné bylo na opravy kostela. V lavicích usedly necelé tři desítky milovníků varhanní hudby a sborového zpěvu. Koncert se líbil, bylo to slyšet v potlesku na závěr. Je zásluhou pana faráře, že takové podobné koncerty pořádá v kostele každoročně v době vánoční nebo povánoční. Tento koncert byl v době hodů a dříve bývalo zvykem pořádat hodové zábavy, ale již několik let není o ně zájem a doplatili na to svými financemi jak Červený kříž, tak hasiči. Z hodů zůstal jen zvyk, že obcí prochází hudba pana Pavlíčka a hraje u každého domu. Dříve nebylo domu, aby někdo nevyšel a hudebníkům se odměnil, ale i to se mění, a tak tento zvyk asi také zmizí. Je to škoda.

- Do hospody v Kulturním domě pan Mikšík, jemuž byla pronajata, vložil asi 120 000 Kč. Kuchyně nyní s malými nepřesnostmi odpovídá směrnicím Evropské unie. Od pivovaru Hanušovice dostal 30 000 Kč, za něž koupil televizi, presso a doplňky do kuchyně. Peníze se budou vracet formou dražšího piva. Po splacení dluhu bude pivo levnější. Tato hospoda by potřebovala větší návštěvnost, než zatím v restauraci byla, na opravy ještě čekají toalety, i když už dnes je zde situace mnohem lepší. Na obědy chodilo dost strážníků, připočteme k nim i zájezdy autobusů, ale mimo jídlo to bylo slabé. Pan Mikšík se snaží občany nalákat na různé mimořádné akce, které mívá v sobotu. Někdy podával na uvítanou topinku, jindy česnekovou chuťku, známé mezi lidmi byly páteční tomboly, kdy návštěvník obdržel číslo, které mu mohlo vyhrát tričko s logem hospody. Jeden pátek chystal obsluhu, kdy servírky byly napůl oblečené, „nahore bez“. Pomáhala mu i reklama, kterou si dal vytisknout a dal poslat do každého domu v obci, ale i v okolí. Nabízel zde svatby, promoce, rodinné oslavy, semináře, předváděcí akce, třídní srazy a další možnosti podle domluvy. Otevřeno bylo denně od 10 do 22 hodin bez zavíracího dne.

Každá obec potřebuje slušnou hospodu a ta, zdá se, odpovídá představám i svým umístěním uprostřed obce. Na malou návštěvnost si naříkala i hospoda Na Hřišti.

- 6. května byla u nás vzpomínková akce u pomníku a zase tak málo občanů, až z toho bylo těm, co tu byli, smutno. Bylo jich 5, loni jen 3 a ze zastupitelů byli přítomni jen 2. Pan starosta byl služebně v Polsku, což ovšem občané nevěděli, protože projev do rozhlasu byl nahrán. Na takové akci by naši zastupitelé měli být.
- Za totality 28. říjen byl slaven, ale mnozí pamatují, že nuceně. V současné době nikdo nikoho nenutí a na vzpomínkové akci je minimální účast. Tento den byl slaven jako vznik Československé republiky a po druhé světové válce v roce 1945 byl vybrán pro znárodnění dolů, bank a klíčového průmyslu, od roku 1948 vyzvedáván jako důležitější. Málokdo dnes myslí na to, že nebylo vždy samozřejmostí mít vlastní samostatný stát. Vnímáme pozitivně, že nežijeme v době, kdy byla možnost tuto samostatnost ztratit. Nelze zapomínat na období v naší historii, kdy za myšlenky o samostatném státě bylo možno skončit ve vězení. Za svobodné myšlení totéž bylo i v pozdějších letech. Podle toho by měla vypadat vzpomínka aspoň vyvěšením vlajky z úcty k historii. Za totality nutná povinnost, v demokracii svobodná volba. A byl „kámen úrazu“, vlajky visely jen na školách, poště a Obecním úřadě. Polistopadovým politikům se nepodařilo získat občany pro oslavy a jedině, co oceňovali, byl volný den, letos to bylo v pátek, tedy celé 3 dny. Skutečně není co slavit? Vraťme se do historie v naší obci, kde žila komunita česká i německá. Jak slavit vznik republiky, když Němcům se tento nový stav nezamlouval. A kdo byl v první světové válce hrdina – ti kteří bojovali za vznik republiky, nebo ti druzí? Také máme v obci 2 památníky, jeden německý a jeden český. Po druhé světové

válce se znárodňování mnohým nelíbilo, proto oslavy vlastně vynucené. S takovou radostí Čechů vzniklá republika se stejně dlouho neudržela, poprvé se Slovensko od nás odtrhlo v roce 1939 a na druhé se pamatujeme všichni. Ani Podkarpatská Rus nám nezůstala. Tak se mnohým zdá, že vlastně není co slavit.

- 11. listopadu je celosvětová památka zesnulých bojovníků ve válkách. Vždy v 11 hodin 11 minut se mají pokládat věnce. Nebývá u nás účast na květnových oslavách konce druhé světové války, natož v listopadu a vlastně to většina ani nevěděla. A jsou tu rodiny, jejichž příslušníci bojovali v první i druhé světové válce a mnozí padli.
- Památka zesnulých, dušičky, se slaví již od pradávna. Původně se slavily 13. května, teprve v 17. století se Památka zesnulých přesunula na dnešní den. Jen málokdo rozlišuje, že 1. listopad patří svátku všech svatých, tedy těch, kde jsou již spaseni. Nedílně k němu patří následující 2. listopad, skutečná památka zesnulých. Zde jde o den duší, které ještě nejsou spaseny a odpykávají si tresty za své hříchy v očistci. Jejich příbuzní na ně v tu dobu myslí, a hlavně se za ně modlí, v kostele se slouží mše za duše zemřelých. Letos bylo na této mši o hodně více lidí, než chodí obvykle. U většiny občanů náboženský důvod ustoupil a jde hlavně o zamyšlení a vzpomínku na zemřelého, sešli se příbuzní, zvláště šlo-li o úmrtí tohoto roku. Výzdoba hrobů je rok od roku nákladnější, a protože opět letos přálo počasí, byl náš hřbitov jako ta nejkrásnější zahrada, kde převládaly velkokvěté chryzantémy.
- Dnešní globalizace je vlastně amerikanizace hlavně v přejímání slov z angličtiny. Stačí poslouchat moderátory fotbalu, hokeje nebo jiného sportu a pokud nejste fanda, často nerozumíte. Kdekterý obchod ve městě nemá

zavřeno nebo otevřeno, ale „open“ nebo „closed“. Ještě, že v naší obci máme při prodeji nemovitosti napsáno „na prodej“ a ne „for sale“, jako jinde. Neříká se vedoucí, ale boss, není trenér, ale kouč, není vysoko, ale top a dále by se pokračovat, bylo by z čeho brát. A těch výrazů mezi mládeží, mnohdy jim starší lidé nerozumějí a rodiče si nechávají vysvětlit, co jim jejich dítě vlastně říká, protože například hustý má mnoho významů, jen ne ten, který má mít. O vulgárnosti, která je i v mediích, filmu a divadle i malé slovní zásobě u dětí, se už začali zajímat psychologové a učitelé českého jazyka. Na malé zásobě slov má vinu mobil posíláním stručných SMS /esemesek/ bez háček a čárek. Čtení se věnuje málokteré z dětí a dnes i dospělých, raději počítač s internetem a jeho hrami. A přímo u nás, skoro v centru Hané, se hanácky mluví už velmi málo.

- Televizní obrazovka běžnému divákovi nabízela naprosto pokleslou zábavu. Reality show na Nově i Primě jeden čas zaujaly mnoho lidí a podle kritik jsme se touto kulturou ocitli na samém dně. Většina autorů se podřizovala vkusu a řídila se tím, že se na programy lidé dívají. Argument „lidi ti chtějí“ zněl pro ně jako dobrá výmluva. Ale kultura má vkus vychovávat, a ne se mu podřizovat. Televizní filmy byly plné násilí, vulgarity a sexuality v tom horším podání. Starší lidé si nedovedou představit, že něco podobného by bylo možné v době jejich mládí a nelíbí se nejen jim, ale všem rozumným lidem, že na takovou kulturu se dívají děti a mládež mnohdy pozdě do noci.
- Mobil – to je současný fenomén. Vpadl před krátkou dobou do našeho soukromí a naprosto je ovládl. Je neuvěřitelné, co takový malý aparát dokáže. Velmi frekventovaný byl u mladých lidí a dětí, kteří neměli problémy s neuvěřitelnými možnostmi mobilu. Není zvláštností, že mobil má i malý prvňáček a ti starší už měli ty první vyměněné za mnohem

dokonalejší. Firmy bojovaly různými výhodami o zákazníky a těchto výhod dokázali využívat i naši občané. Telekomunikace byly letos se závěrem roku rekordní i v naší obci, tolik poslaných esemesek místo psaných blahopřání bylo nevídané, není se co divit, SMSka byla mnohem levnější a rychlejší.

- Naprosto nespokojeni byli letos klienti bank, které účtovaly vysoké poplatky. Co bylo před 10 lety zdarma, dnes se draho platí. A výplaty se většinou posílaly na sporožiro pracovníků. Zrovna tak se stalo nevýhodou ukládání peněz na vkladní knížky, kde byl tak malý úrok, že nepokryl ani inflaci.
- Každý rok stoupaly příjmy pracovníků, lze vidět na malém přehledu u firmy Wanzl. Zrovna tak byly procentuálně zvyšovány důchody a tím vždy malý důchod dostával méně peněz a rozdíl mezi důchody se zvyšoval. Za 10 let důchodce s důchodem nad průměrem se dostal do nižší kategorie.
- I v naší obci přibývá lidí z Asie. Je to nacionalismus, když se začínáme bát asiatické? Zcela jiné kultury a jejich mísení zatím nepřinesly do našich měst nic moc dobrého. Ukazovalo se, že imigranti většinou nebyli ochotni se přizpůsobit poměrům země, kam přišli. U nás je tato komunita malá a zapadla mezi občany.
- Ze všech stran jsme slyšeli a četli o zdravé výživě a nebezpečí obezity, a přitom nebyl časopis, který by nenabízel recepty, které nešetřily ani cukrem, máslem či vejci, každé dopoledne rozhlas nabízel nový recept, opět většinou neodlehčený a na obrazovce se mnoho pořadů neobešlo bez nějaké dobroty, která rozhodně k hubnutí nepřispívala. Dnešní modelky, ideály dívek, byly podle našich, a nejen našich lékařů vlastně anorektičky a volání potom, aby se změnil vkus nedošlo tam, kde by mělo být slyšet.

Pochopitelně se tato móda líbí i našim dívkám a chtěly by se modelkám podobat.

- Léta byly problémy s psychicky nemocným člověkem u nás. Byl přesvědčen, že sousedi usilovali o jeho život a vykrádali mu mozek. Jeho chováním, a hlavně vulgárním vyřváváním a vyhrožováním nejvíce trpěli jeho sousedé. Vždy, když jeho chování bylo neúnosné, byl na čas hospitalizován ve Šternberku. Občas sem přijel jeho bratr, ale letos už ze zdravotních důvodů odmítl se o něho starat a tuto péči odmítly z téhož důvodu i jeho sestry, tím méně jeho bývalá manželka nebo syn. Tato starost byla přenesena na Obecní úřad. Pacient byl zbaven svéprávnosti a bylo nutno pro něho pořídit účet. Dále bylo vyžádáno lékařské vyšetření a zařízen odvoz do Šternberka, což se setkala s problémem. Pacient odmítl a nikoho nepustil do domu, takže musela pomoci policie. Jeho dům i zahrada byly v zanedbaném stavu a interiér plný odpadků. Bylo zajímavé, že sám pacient nepůsobil zanedbaně, chodil čistě oblečen, i když v poslední době se to měnilo k horšímu. Nikomu nevěřil a na nákupy chodil sám s taškou, kde měl konzervy, aby mu v domě bez jeho nepřítomnosti nikdo do nich nedal jed. Snad bude na čas klid – i pro pacienta je pobyt v místě, kde dostává pravidelně léky, lepší.

- Letošní zima dala i u nás možnost běžkařům. Potkat je při zimní vycházce bylo zcela běžné. První lyže vyrobil v Krkonoších vysoký truhlář Václav Janda už v roce 1893 hned poté, co předtím dal hrabě Harrach vyrobiť „skije“ pro své lesníky v Norsku. Styl lyžování se přejímal z Norska, jemuž se říkalo Kristiánie, a proto se obloučkům říkalo kristiánky. Netrvalo dlouho a začalo se závodit a nejen muži, ale i ženy. Dovedeme se dnes představit lyžování žen v sukních po kotníky, to muselo být úplné hrdinství. Když v roce 1911 vyhrála závodnice paní Anda Pavlíková v sokolské sukni,

kteřá jí sahala pod kolena, dostala jen diplom, ale i napomenutí od porotců, že je neslušné ukazovat lýtka, že takovou nemravnost už nesmí opakovat. K pousmání, když o necelých 100 let později odhalovaly ženy na veřejnosti bezmála celé tělo.

- I v letošním roce byl slavnostně zahájen II. ročník Jízdy za pokladem na Hané aneb jak se stát hanáckým cestovatelem. Zahájení bylo 1. května v areálu Černé věže v Drahanovicích a také naše obec patřila do soutěže. Soutěžít začali i mladí od nás, ale zda vytrvali a jízdy dokončili se nepochlubili. Byla tu snaha zvýšit zájem turistů a místních občanů o historii a poznání zajímavých míst v našem kraji v období od 1. května do 2. října na kolách, pěšky, pro starší i autem. Zakončení a předání certifikátu Hanáckého cestovatele se uskutečnilo 15. října ve 14 hodin, a to v obci Těšetice. O tuto akci byl zájem i v tisku.
- V Hněvotíně se uskutečnilo již čtvrté setkání Volyňských Čechů na pozvání olomouckého regionu, které organizovali Volyňští Češi od nás. Ve výboru Hněvotína byl pan Neraď, Polák a Tengler. Setkání bylo připraveno v sále Kulturního domu na 14. května. První bylo v roce 1988, pak vždy po pěti letech, letos za dva roky. Rozesláno bylo asi 150 pozvánek do různých regionů – Šternberk, Litovel, Žatec, Praha, Jeseník – tak, jak se lidé během let stěhovali. Byla to velká akce, sešlo 140 Volyňských Čechů a 5 hostů. Byla mezi nimi paní Zoe Svobodová – Klusáková (*pozn. dcera generála Ludvíka Svobody*), která jezdila na každé setkání, přijel i místopředseda celostátní organizace Volyňských Čechů, pan Samec. Každý přihlášený zaplatil 250 Kč na občerstvení. Koláčky pekly paní Poláková, Procházková a Derychová zároveň se zákusky. Do ceny patřila káva, oběd, večeře a svačiny. Co zůstalo, bylo na organizaci – zaplacení sálu, muzikantů a pozvánek. Program začínal v 9 hodin presencí, v 10:30 zahájil pan Polák a

v 11 hodin připravila škola kulturní vložku, která trvala 80 minut a byla rozdělena do tří částí. V první byly básně a písně věnované Volyňským Čechům, ve druhé oslava Hané a třetí část přání maminkám k proběhнувšímu svátku matek. Zahájení programu provedly malé mažoretky pod vedením paní Mrkusové a závěr patřil velkým mažoretkám. Celý program se moc líbil – netradičně nehrála hymnu hudba, ale na začátku ji zazpívaly děti, což bylo dojemné. Na programu se největší měrou podílela paní učitelka Nováková, která své schopnosti v tomto směru prokazovala již léta. Paní vychovatelka Hejtmanová se postarala o pěkná čísla. Celé pásmo uváděla paní učitelka Bajgarová. „Třešničkou na dortu“ byla poslední píseň, kdy děti doprovázel hrou na kytaru pan starosta Jurtík. Po programu proslovy a zdravice hostů, nejdelší měla paní Klusáková, která popisovala zážitky z oslav osvobození v Ostravě a Moskvě. Také pan Polák vzpomínal, a to na setkání na Dukle v prosinci minulého roku. Místopředseda celostátní organizace připomněl, že nastal úbytek členů, který bude pokračovat. Pan Polák byl toho názoru, že už svůj úkol splnili a tím byl sepsání tří dílů dějin Volyňských Čechů. V prvním díle odjezd předků na Ukrajinu za obživou, ve druhém popis, jak tam žili a třetí popsal návrat potomků do republiky. Po obědě byl pietní akt u pomníku a vzpomínka na ty, kteří se dneška nedožili. Pak byla volná zábava s hudbou pana Pavlíčka. Mnozí si vzpomínali, jak se frontoví bojovníci již po válce nevraceli domů, ale dostali vybrané domy a rodina přijela za nimi. Kdo se dále chtěl vracet, musel do sběrných táborů a teprve pak vybírali domy. Nebylo to zadarmo, ale poplatek byl velmi malý. Dnes už nikdo z nich nemusí odcházet kvůli bídě, mají krásné domy po celé republice.

- Etnografický ústav z Brna provádí výzkum lidových obyčejů na Moravě v rámci grantového projektu Ministerstva kultury České republiky. Dotazník přišel i k nám, jak je to v naší obci. Dotazník vyplnila paní Mrkusová a

kronikářka podle toho, co znaly ze svých dřívějších bydliště dodatkem: Vzhledem k tomu, že jsme obec, kam se po druhé světové válce přistěhovala většina obyvatel z různých koutů nejen republiky, ale i z Volyně, o zvycích v obci se dalo těžko mluvit, natož pak psát. Zvyky a obyčeje se tu nedochovaly.

WEBOVÁ KOPIE

ZÁVĚR

Ze zemědělské obce Hněvotín se během času stala obec, kde se zemědělskou činností už nezabývala většina občanů. Ochota věnovat se zemědělské práci je velmi malá a nové průmyslové podniky vypovídaly o změnách. Tyto změny potvrzovala i velká výstavba rodinných domků a pozemky, které už nesloužily k pěstování zeleniny a brambor, ale k okrase. Bydlí tu občané, kteří většinou za prací dojíždějí a užívají výhod, že Hněvotín je kousek od Olomouce s dobrým a častým autobusovým spojením, ani do Prostějova není daleko.

Také by nebylo nezajímavé podívat se, jak se žije a porovnat ceny některých výrobků podle Mladé fronty Dnes ze dne 11. října tohoto roku. Stále kolem sebe slyšíme stížnosti na zdražování hlavně u skupiny lidí tvrdících, že před sametovou revolucí se žilo lépe. Opravdu většina zboží a služeb je dražší, některé i výrazně – poštovné – ale více než úměrně k tomu stouply platy a zvedaly se i důchody. Nejvíce stouply výdaje za zdravotní péči, v polovině 80. let vydal průměrný Čech za zdravotnictví 79 Kč ročně, poslední dostupný údaj z Českého statistického úřadu předloni bylo 1 600 Kč. Citelně podražila veřejná doprava, bydlení, energie a celá řada služeb. Ale třeba oblečení podražilo jen málo, před 20ti lety stály oděvy a boty průměrně občana asi 2 500 Kč, nyní něco přes dvojnásobek. Za potraviny vydaly domácnosti v průměru třikrát více než za Husákových dob. Na ukázkou porovnání tabulky z MF Dnes:

<i>položka</i>	<i>kolik stálo</i>	<i>kolik by stálo</i>	<i>kolik dnes stojí</i>
televize	9 000 Kč	58 500 Kč	4 000 Kč
kvalitní kalkulačka	12 000,-	7 800,-	700,-
lednička Gorenje	12 000,-	78 000,-	12 000,-

0,5 l piva desítky	2,50,-	16,25,-	9,-
1 kg brambor	1,60,-	10,40,-	6,-
1 l benzínu	8,-	52,-	32,-
houska	0,40,-	2,60,-	2,-
nájem bytu 3+1	400,-	2 600,-	2 000,-
automobil Škoda	45 000,-	292 000,-	245 000,-
rodinný dům na klíč	300 000,-	1 900 000,-	2 000 000,-
stříhání pán. vlasů	7,-	45,50,-	70,-
lístek do kina	10,-	65,-	100,-
jízdenka na tramvaj	1,-	6,50,-	16,-

Takže ekonomové měli jasno. Z porovnání cenové hladiny a vývoje příjmů vyplývá, že životní úroveň byla u nás teď téměř o polovinu vyšší než za socialismu. I v naší obci přibývá aut, opravených domů, výstavby, stalo se běžným jezdit na dovolenou k moři i to, že mobilů v obci přibývá, a to ne zrovna těch nejlevnějších. Bylo zajímavé, že ani důchodci se nespokojovali se stavem svého domu nejen zvenku, ale i ve vnitřním vybavení. Jenom těch nových oken, ať už plastových nebo dražších, tzv. Eurooken. Koupelny i kuchyně se modernizovaly. Můžeme si přát, aby tento trend pokračoval.

Použité noviny: Mladá fronta Dnes ze dne 11. října 2005

Fotodokumentace k akcím a výstavbě u nás v albech rozdělených do tří částí: kulturní akce, sport a výstavba.

OBSAH

Úvod	Strana 2
Počasí	5
Obecní úřad	13
Obyvatelstvo	19
Školství	21
Firmy, obchod, služby	24
Organizace	27
Kaleidoskop	28
Závěr	38
Obsah	40

Zápis za rok 2005 má 40 listů.

Zápis byl schválen komisí pro školství a kulturu dne _____ 2006.